

stod en stund stilla och såg sig omkring, under det hans manliga drag antydde ett djupt svårmod.

»Jag kan ej misstaga mig,» sade han till sin omgivning, »här är Pekkafallet, och där på kullen stod Pojlans pörte. Nu ligga här hus byggda af svenskar, och sveden är öde. Det ser ut som människor icke skulle besökt den i vinter.»

»Du har rätt, Pekka,» sade Sukoinen. »Detta är nu ett fåbodställe, som svenskarna tillägnat sig, sedan de bortjagat den finne som bodde här. Jag har hört talas därom, ehuru jag icke visste, hvar stället var beläget. Men låtom oss icke dröja här längre; det är icke den enda ödegård vi finna på vår väg. Framåt! I morgon hinna vi ned till Säfsen; i mitt hem där kunna vi hvila ut i trygghet.»

En vecka därefter återfinna vi våra vandrare finnar lägrade vid Dalälvens strand. Våren hade nu gjort sitt inträde, och marken var bar. Granarna buro ljusgröna barrknoppar, björken små löf, och den mäktiga älven flöt lugnt fram mellan sina branta, rödgula sandstränder.

Finnarna hade slutit en ring, i hvars midt Sukoinen stod och talade.

»Vi äro nu midt ibland svenskarna, och, så vidt jag vet, finnes ingen af vår stam här i närheten som vi kunna gästa hos och rådas med,» sade han. »Men jag har varit här förut och har en bekant man, som jag vill gå och tala med. Det är liesmeden i Hedemora. Af honom kunna vi få höra nyheter, och han skaffar oss den proviant vi behöfva medtaga härifrån, ty sannolikt finna vi icke vildt här i skogarna söder och öster ut, som hittills. Hvila här nu! Jag vill gå att tala med mannen; i morgon är jag åter.»

»Här i denna ås har jag hvilat förut,» sade Pekka, »men det är många år sedan dess. Då var icke smått om vildt häremellan och hafvet; men måhända är det annorlunda nu. Jag hoppas likväl, att vi skola finna hvad vi behöfva till lifvets uppehälle utan att behöfva bära med oss proviant till någon myckenhet. Låt se, Märten och Pavo, om ni kunna finna något åt oss till kvällsmat.»

»Jag trodde det!» sade Pekka då de unga männen återvänt till lägret, medförande en knippa gäddor och några änder. »Det finnes nog bärning för finnarna hvar som